Quelle: https://manuscripta.at/?ID=41510
Copyright: Melk, Benediktinerstift

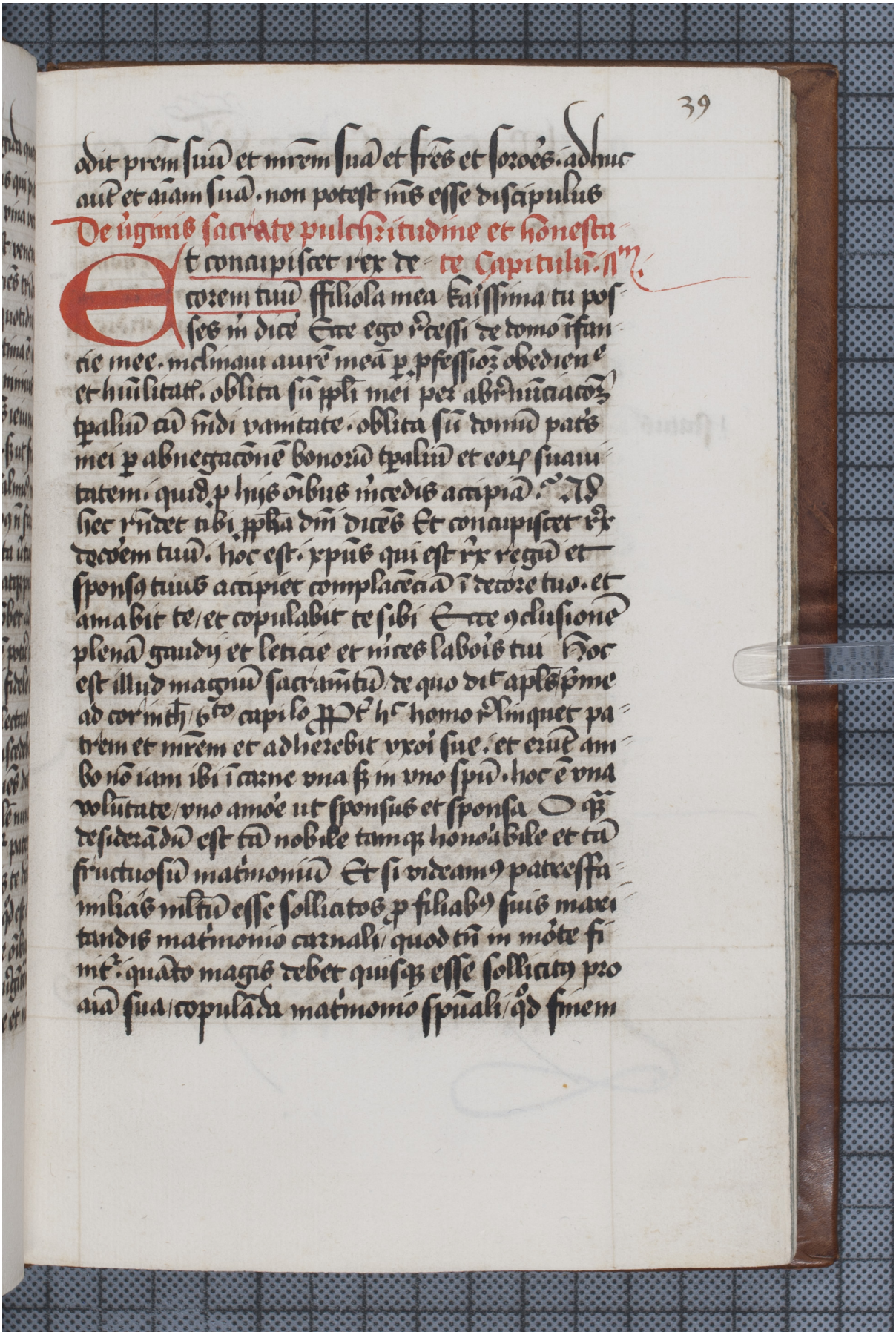

adit prem suu et mrem sua et frres et sorores. adhuc
aut et aiam sua. non potest ms esse discipulus

De ugnis sacrate pulchritudine et honestate Capitulu. xm.

Et conaipiscet rex de
corem tuu. filiola mea karissima tu pos
ses m dice. Sic ego recessi de domo ifan
tie mee. melmau aure mea p. pfessio: obedien
et humilitate. oblita su pli mei per abrnuiacoes
tpalu ad mdi vanitate. oblita su domu patis
mei p abnegacone bonoru tpalu et cor suau
tatem. quid p hms oibus mcedis acipia. Ad
sic rndet tibi. pha dm dices. Et conaipiscet rex
decorem tuu. hoc est. xpus qui est rex regu et
sponsus tuus acipiet complacencia de decore tuo. et
amabit te/ et copulabit te sibi. Sic ex clusione
plena gaudij et letiae et mices laboris tui. hoc
est illud magnu sacramtu/ de quo dicit apls pme
ad cor mth/ 6to capitlo. Propter hoc homo relinquet pa
trem et mrem et adherebit vxori suae. et erunt am
bo no iam ibi i carne una sed in uno spu. hoc e una
volutate/ uno amore ut sponsus et sponsa. O qd
desiderandu est tu nobile tam qd honorabile et tu
fructuosu matmoniu. Et si videamus patres fa
milias multu esse solliatos p filiabus suis mari
tandis matmonio carnali/ quod tm in mte fi
nit. quanto magis debet quisq esse sollicitus pro
aia sua/ copulanda matmonio spuali/ qd finem